

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz, z. s.**, IČ 00434159, se sídlem Brno, Soběšická 1325/83, zastoupeného Mgr. Petrem Kubicou, advokátem se sídlem Brno, Kobližná 19, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Praha, Těšnov 65/17, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) obec Malešovice**, se sídlem Malešovice 50, **II) obec Odrovice**, se sídlem Odrovice 42, **III) Rybářská společnost vodního díla Potůček k. ú. Malešovice, Odrovice a Cvrčovice, o. s.**, IČ 26984687, se sídlem Malešovice 82, všech zastoupených JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Brno, Lidická 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2015, č.j. 69244/2014-MZE-16231, sp. zn. 1RM12703/2015-16231,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 14. 8. 2014, č.j. JMK 92661/2014, sp. zn. JMK 35672/2004 OŽPZ-Ho, učiněné dle § 4 odst. 1 zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství,

výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve věci pochybnosti, zda se v případě vodní plochy nacházející se v katastrálních územích Malešovice, Odrovice a Cvrčovice u Pohořelic, začínající na pravém břehu řeky Jihlavy v katastrálním území Malešovice, a končící v místě soutoku s řekou Jihlavou v katastrálním území Cvrčovice u Pohořelic, včetně přilehlých nádrží, jedná o uzavřenou vodu dle § 2 písm. g) zákona o rybářství. Vyřešení této pochybnosti bylo nezbytné (jednalo se tedy o předběžnou otázku) pro řízení o žádosti obcí Malešovice, Odrovice a Cvrčovice o zrušení rybářského revíru Jihlava 2 (užívaného žalobcem) na odstavném rameni řeky Jihlavy a zřízení nového rybářského revíru Potůček, na němž by rybářské právo vykonávala osoba zúčastněná na řízení III).

[2] Krajský úřad rozhodl tak, že v případě vodní plochy na pozemcích parc. č. 2179, 2185, 2212, 2272, 2281, 2314 a 1144/9 v katastrálním území Malešovice a vodní plochy na části pozemku zjednodušené evidence dle grafického přídělu č. 429 v katastrálním území Odrovice, ČHP 4-16-04-006, začínající vodním útvarem „Jezero“ na pozemku parc. č. 2272 v katastrálním území Malešovice, končící u propustku pod polní cestou Odrovice–Smolín na pozemku zjednodušené evidence dle grafického přídělu č. 429 v katastrálním území Odrovice, včetně přilehlých nádrží, *se jedná* o uzavřenou vodu dle § 2 písm. g) zákona o rybářství [výrok I.]; a dále že v případě vodní plochy na části pozemku zjednodušené evidence dle grafického přídělu č. 429 v katastrálním území Odrovice a vodní plochy na pozemku parc. č. 5388 v katastrálním území Cvrčovice u Pohořelic, začínající pod propustkem pod polní cestou Odrovice–Smolín v katastrálním území Odrovice, končící v místě soutoku s řekou Jihlavou ř. km 15,3, v katastrálním území Cvrčovice u Pohořelic, *se nejedná* o uzavřenou vodu dle § 2 písm. g) zákona o rybářství [výrok II.]. Odvolání žalobce směřovalo toliko do výroku I. rozhodnutí krajského úřadu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Stav věci, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, zčásti nemá oporu v provedených důkazech, zčásti je s nimi v rozporu. Napadené rozhodnutí je pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost nepřezkoumatelné. Rovněž je v rozporu s hmotným právem, neboť žalovaný nesprávně vyložil a aplikoval zákonná ustanovení při posouzení charakteru daného vodního útvaru jako uzavřené vody.

[4] Žalobce v odvolání namítal, že předmětná vodní plocha je uceleným systémem spolu s řekou Jihlavou, jehož jednotlivé komponenty jsou propojeny a vzájemně komunikují, tudíž se nejedná o uzavřenou vodu. Dle provedeného dokazování je odstavné rameno napájeno vodou z řeky Jihlavy odběrným (propustným) zařízením, umožňujícím současně migraci ryb z řeky Jihlavy do odstavného ramene. Toto zařízení nevytváří pevnou a nepřekonatelnou překážku pro migraci ryb, což ostatně vyplývá i ze znaleckého posudku č. 2-09/2007 Ing. J. K. Žalobce namítal rovněž neurčité vymezení pozemků, na kterých by se měla vodní plocha (odstavné rameno) nacházet.

[5] Žalovaný námitkám žalobce nepřisvědčil, přitom však připustil, že namítaná migrace ryb z řeky Jihlavy do odstavného ramene je možná, byť tuto problematiku posunul do roviny akademické. Na podkladě provedených důkazů tak nelze jednoznačným a nepochybnitelným způsobem učinit zjištění o „uzavřenosti“ předmětné vodní plochy. Rovněž identifikace vodní

plochy zůstala nedostatečnou. Z rozhodnutí není patrné, o jaký konkrétní vodní útvar by se mělo jednat. Součástí rozhodnutí mělo být vyznačení předmětných vodních ploch na mapě coby jeho nedílná příloha.

[6] Žalovaný se nevypořádal s námitkami uplatněnými žalobcem v průběhu správního řízení způsobem, který by nebudil pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu. Skutkový stav, z něhož správní orgány vycházely při hodnocení předmětného vodního útvaru, zčásti nemá oporu v provedených důkazech, především ve zmiňovaném znaleckém posudku. V důsledku toho jsou obě rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

[7] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[8] Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že věc byla po skutkové i právní stránce posouzena správně. Ze správního spisu je patrné, že byla provedena tři ústní jednání s ohledáním na místě. Z nich vyplynulo, že vodní systém je napojen na řeku Jihlavu v katastrálním území Malešovice potrubím, uzavřeným šoupátkem, které je pro potřeby zavodňování obsluhováno pracovníky obce Malešovice. Vlastní odběrné zařízení pro odběr vody z řeky Jihlavy je pak na vtoku opatřeno česlemi proti pronikání pevných předmětů zabráňujícími migraci ryb. Při těchto šetřeních bylo tedy bez pochyb dokázáno, že vodní systém nemá volné napojení na vodní tok – řeku Jihlavu, a že se v daném případě jedná o uzavřenou vodu dle zákona o rybářství.

[9] Žalovaný upozornil na závěry znaleckých posudků, které vypracovali RNDr. J. P. a Ing. J. K., a na výkladové stanovisko soudního znalce RNDr. J. Z., CSc. Všichni tito znalci dospěli ke shodnému závěru, že vodní plocha specifikovaná ve výroku I. rozhodnutí krajského úřadu je uzavřenou vodou.

[10] Žalovaný při posuzování charakteru vodního útvaru vycházel z § 2 písm. g) zákona o rybářství i s ohledem na judikaturu. Vodní plochy uvedené v obou výrocích rozhodnutí krajského úřadu jsou vymezeny parcelními čísly a katastrálním územím. Oba výroky je třeba interpretovat ve vzájemné souvislosti, tím pak není dán prostor pro jejich různé výklady.

[11] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[12] Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.

IV. Posouzení věci soudem

[13] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí krajského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[14] Předmětem sporu je otázka, zda vodní plocha vymezená ve výroku I. rozhodnutí krajského úřadu je uzavřenou vodou ve smyslu § 2 písm. g) zákona o rybářství.

[15] Jak vyplývá ze správního spisu, jedná se o letitý spor. Krajský úřad rozhodoval v uvedené věci již podruhé. Jeho první rozhodnutí ze dne 12. 4. 2005 (s totožným závěrem o povaze vodního útvaru) žalovaný poté, co jej nejdříve několikrát potvrdil, posléze rozhodnutím ze dne 25. 3. 2014 zrušil a věc vrátil krajskému úřadu k dalšímu řízení. Učinil tak na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2013, č. j. 9 A 90/2012-82, vytýkajícího několik procesních pochybení.

[16] Ani s novým rozhodnutím krajského úřadu a posléze žalovaného se žalobce neztotožnil. Brojil proti nedostatečné identifikaci dotčené vodní plochy, slabě podloženým skutkovým zjištěním a nesprávné interpretaci zákonných ustanovení při posuzování charakteru vodního útvaru.

[17] Soud se v první řadě zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí pro nesrozumitelnost spočívající dle žalobce v nedostatečné identifikaci vodní plochy.

[18] S tímto názorem se soud neztotožnil. Zde je podstatnou výroková část rozhodnutí krajského úřadu. V jednotlivých výrocích jsou předmětné vodní plochy vymezeny jednak specifikací jejich umístění za pomoci údajů katastru nemovitostí (parcelní číslo, číslo grafického přidělu, katastrální území), tak určením počátku a konce předmětného úseku odstavného ramene řeky (viz rekapitulace výše). Tyto výroky jsou poměrně dostatečně srozumitelné i samostatně, v jejich vzájemném kontextu je pak dezinterpretace výrokové části rozhodnutí krajského úřadu v podstatě vyloučena. Ostatně žalobce v tomto ohledu ani nenaznačil, jaké různé výklady by toto určení vodní plochy připouštělo, a tím by bylo nejednoznačné. Dle soudu je tak dotčená vodní plocha vymezena dostatečně určitě.

[19] Nutno dodat, že na této určitosti neubírá skutečnost, že nedílnou přílohou rozhodnutí není mapový podklad, v němž by byla dotčená vodní plocha vyznačena. Takovou přílohu by sice v daném případě bylo možno hodnotit jako vhodnou, nikoli však nezbytnou. Výroková část rozhodnutí totiž odpovídá jednak předmětu řízení, tak jak byl všem účastníkům znám již od samého začátku řízení, jednak mapovým podkladům, které jsou obsaženy ve správním spisu. Námitku, že není jasné, „o jaký konkrétní vodní útvar by se mělo v daném případě jednat“, tedy soud považuje soud za účelovou, a to také z důvodu, že žalobce současně polemizuje se závěrem správních orgánů, že se jedná o uzavřenou vodu. Pokud by žalobci nebylo dostatečně jasné, o jaký vodní útvar jde, mohl by jen stěží polemizovat o charakteru tohoto neurčitěho útvaru.

[20] Rovněž nelze přehlédnout, že žalobce tuto námitku netvrdil soustavně od počátku sporu. Např. městský soud v shora citovaném rozsudku vztahujícím se k prvnímu rozhodnutí krajského úřadu ze dne 12. 4. 2005 (v němž byl vodní útvar vymezen poněkud neurčitěji, bez parcelních čísel, s odkazem na mapu v příloze, která ale dle městského soudu přiložena nebyla) uvedl: „Žalobce nicméně netvrdí, že není zřejmé, jaký vodní útvar byl předmětem rozhodování správního orgánu; z jeho ostatních námitek, které uplatnil v odvolání a následně v žalobě, je naopak evidentní, že si je dobře vědom toho, co je v dané věci předmětem řízení.“

[21] Žalobce dále poukazoval na nedostatek důvodů ve vztahu k závěru, že se jedná o uzavřenou vodu, zjištěný skutkový stav má být v rozporu např. se znaleckým posudkem Ing. J. K. Došlo též k nesprávnému výkladu hmotněprávních ustanovení.

[22] Krajský úřad se při posuzování uzavřenosti vodního útvaru komplexním způsobem

zabýval skutkovým stavem věci. Vycházel zejména z dekretu Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, jímž byl žalobci přenechán výkon rybářského práva v rybářském revíru Jihlava 2 (č. 461 051) zahrnující odstavná ramena v katastrálních územích Medlov, Malešovice a Odrovce (odstavná ramena však nejsou v dekretu blíže určena). Zabýval se též revitalizačními pracemi na toku Potůček, jimiž došlo k vyčištění a prohloubení dřívějších odstavných ramen a k jejich propojení. Mezi citovanými rozhodnutími vodoprávního úřadu je i „*Stavba a obnova přírodního kanálu vody z řeky Jihlavy do toku Potůček v k. ú. Malešovice*“. Dále krajský úřad vycházel ze znaleckého posudku ustanovené znalkyně Ing. J. K. ze dne 21. 10. 2007, č. 2-09/2007, v němž se uvádí mj., že „*umělé a rozhodující doplňování vody v Potůčku je dále prováděno odběrem vody z řeky Jihlavy v jejím říčním km 23,2, což je nad splavem u obce Medlov*“, „*odběrné zařízení bylo vybudováno v rámci III. etapy revitalizace v letech 1999-2002 obcí Malešovice*“, „*v místě odběru je napojení umělé v ocelových potrubích s možností úplné uzavěry vody a s maximálním odběrem 0,5 m³/s*“. Znalkyně se dále vyjadřovala k možné migraci ryb. Uvedla, že migrace ryb mezi řekou Jihlavou a systémem Potůček je vyloučena, „*přes propustné zařízení z Jihlavy by teoreticky mohl být stržen při průtoku 0,5 m³ potěr či rybí plůdek, ale tato možnost je jen akademická, od soutoku Potůčku s Jihlavou v ř. km 14,8 je možnost migrace uzavřena stupněm v oblasti Odrovic, který je protiproudovou uzavěrou pro všechny druhy ryb s výjimkou úhoře říčního, poproudově však mohou ryby tímto stupněm ze systému Potůček pronikat do dolní části [...]*“. Znalkyně v závěru konstatovala, že Potůček jako celek má charakter uzavřené vody ve smyslu § 2 písm. g) zákona o rybářství. Přílohou posudku je CD s fotodokumentací. Krajský úřad dále odkazoval na protokol z místního šetření, jež se konalo dne 29. 5. 2014. V něm se uvádí, že vzhledem k velikosti území byly prověřeny se souhlasem všech účastníků jednání vybrané klíčové body: „*Popis skutečného stavu: 1. Začátek – napojení na řeku Jihlavu v k. ú. Malešovice – systém je napojen na řeku Jihlavu potrubím, uzavřeným šoupátkem, které je pro potřeby zavodňování obsluhováno pracovníky obce Malešovice. (...) systém v tomto bodě nemá volné napojení na vodní tok (...) 2. Vodní tok Potůček – přítok do vodní nádrže Koupaliště – v místě přítoku je v terénu patrná svodnice, která byla v době místního šetření suchá. Vodní nádrž Koupaliště má zdroj vody z vrtu (...) a dále přítokem (troubkou) z náhonu. 3. Vodní nádrž Odrovické jezero (Dolní jezero) u cesty z Odrovic do Smolína – jezero je ukončeno železnou trubkou a betonovým propustkem, je zde rozdíl hladin cca 1,5 m. 4. Vodní tok Potůček pod Myslivnou, propustek pod polní cestou – pod polní cestou je železná roura o průměru 150 cm. 5. Cvrčovický jez na vodním toku Jihlava soutok s vodním tokem Potůček – vodní tok Potůček je v tomto místě volně spojen s vodním tokem Jihlava.*“ Dle protokolu byla pořízena fotodokumentace.

[23] Pro účely zákona o rybářství se *uzavřenou vodou* rozumí vodní útvar povrchových vod, který není volně spojen s přítokem nebo odtokem, zejména mrtvé nebo odstavné rameno vodního toku, propadlina, zatopená umělá prohlubeň terénu, zbytková jáma po těžbě nerostů; za uzavřenou vodu se nepovažuje vodní útvar nebo jeho část, ve kterém je prováděna hornická činnost nebo činnost prováděná hornickým způsobem [§ 2 písm. g)].

[24] Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, že na základě provedeného dokazování nelze přijmout jednoznačný závěr o existenci uzavřené vody. Stejně tak soud shledal, že správní orgány zjištěný skutkový stav podřadily pod přílehlavou právní normu. V daném případě nebylo sporu o tom, že se jedná o vodní útvar povrchových vod. Spornou naopak byla otázka jeho volného spojení s přítokem nebo odtokem. Správní orgány přitom nepopíraly, že zde určité napojení na řeku Jihlavu existuje. Svoji pozornost tak posléze směřovaly k otázce, zda

se jedná o *spojení* (s přítokem nebo odtokem) *volné*. Zde přitom vycházely z účelu zákona o rybářství, přičemž shledaly, že pojem „uzavřená voda“ se účelově vztahuje k pojmu „rybářský revír“. Vycházely proto zejména z teze, že z potřeby oddělenosti rybářských revírů v užívání různých subjektů vyplývá zásada stanovení jejich hranic v takových místech, která zabraňují, resp. v podstatné míře omezují migraci ryb. Taková interpretace je zcela legitimní, soud na ní neshledal nic svévolného. Žalobce proti tomu argumentuje tvrzením, že vodní plocha je uceleným systémem spolu s řekou Jihlavou, jehož jednotlivé komponenty jsou propojeny a vzájemně komunikují. Tu je však nutno opětovně poukázat na definici uzavřené vody dle § 2 písm. g) zákona o rybářství. Z ní totiž neplyne, že by uzavřená voda neměla být vůbec spojena s přítokem nebo odtokem, ale že takové spojení nemá být *volné*. Tak tomu je i v nyní posuzované věci.

[25] Z provedených důkazů vyplývá, že ani na jednom konci úseku vymezeného výrokem I. rozhodnutí krajského úřadu není dotčený vodní útvar spojen *volně* se svým přítokem, resp. odtokem. Přítok z řeky Jihlavy (jež je podstatným, nikoli však jediným zdrojem vody vodního útvaru Potůček) vede potrubím přes propustné zařízení, které zabraňuje migraci ryb. Zde je nutno uvést, že znalkyně Ing. K. (tedy nikoli žalovaný) připustila toliko akademickou možnost stržení potěru či rybiho plůdku při průtoku 0,5 m³ (tedy při maximálním průtoku), tento názor však správní orgány vzaly správně v potaz toliko jako nástin případných mimořádných okolností, jež však nemají vliv na posouzení charakteru tohoto spojení dotčených vodních útvarů za běžných okolností. Další hranicí zabraňující či podstatně omezující migraci ryb je pak propustek pod polní cestou Odrovice–Smolín (jak vyplynulo z místního šetření ze dne 29. 5. 2014, jezero je ukončeno železnou trubkou a betonovým propustkem, rozdíl hladin činí 1,5 m – žalobce tato skutková zjištění nikdy nerozporoval), jenž sice umožňuje poproudovou migraci ryb, zabraňuje však migraci protiproudé (s výjimkou úhoře říčního, který však v oblasti není vysazován). Je zřejmé, že za situace, kdy je tímto způsobem v zásadě znemožněna migrace ryb (byť i jen protiproudá), nelze o *volném* spojení vodního útvaru s přítokem nebo odtokem hovořit.

[26] Je navíc zjevné, že krajský úřad byl při aplikaci dotčených ustanovení konzistentní. Právě „volné spojení“ zpochybňovaných vodních ploch systému Potůček (tedy jejich části začínající pod propustkem pod polní cestou Odrovice–Smolín a končící v místě soutoku s řekou Jihlavou na ř. km 15,3) s řekou Jihlavou v místě jejich soutoku jej vedlo k závěru, že v tomto případě se o uzavřenou vodu dle § 2 písm. g) zákona o rybářství nejedná [výrok II. rozhodnutí krajského úřadu].

[27] Nutno zopakovat, že právní závěry správních orgánů nejsou v rozporu s jejich skutkovými zjištěními, tato pak mají jednoznačnou oporu ve shromážděných podkladech rozhodnutí. Výslovně je třeba k žalobní námitce konstatovat, že napadená rozhodnutí jsou v plném souladu i se závěry znaleckého posudku Ing. J. K., z nichž ostatně v podstatné míře vycházejí.

V. Závěr a náklady řízení

[28] Vzhledem k uvedenému soud shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[29] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení (ostatně osoby zúčastněné na řízení takové důvody ani netvrdily).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. prosince 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu